

ZGODNJA

DANICA.

KATOLIŠK CERKVEN LIST.

„Danica“ izhaja vsak petek na celi polji, in velja po pošti za celo leto 4 gl. 60 kr., za pol leta 2 gl. 40 kr., za četrt leta 1 gl. 30 kr. V tiskarnici sprejemana za celo leto 4 gl., za pol leta 2 gl., za četrt leta 1 gl., ako zadene na ta dan praznik, izide „Danica“ dan poprej.

Tečaj XLI.

V Ljubljani, 10. vel. serpana 1888.

List 32.

Poročilo ljubljanske bratovščine za vedno češčenje presv. Rešnjega Telesa in za opravo ubožnih cerkev za leto 1887/88.

Naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus ni živel samo pred 1800 leti, tako da bi odsihdob ne bil več na svetu in da bi se Njega le spominjali ko človeka, ki je nekdaž živel na tem svetu; temuč on je v zakramentu presv. Rešnj. Telesa resnično in bistveno pričujoč, vedno živi in dela v svoji cerkvi, po kateri neprenehoma nadaljuje delo našega odrešenja. „Glejte, z vami sem vse dni do konca sveta.“ (Mat. 28.) Iz tihega tabernakeljna vlada, in v zveličanje duš zveršuje trojno oblast, ki jo je prejel od nebeškega Očeta: učeniško, duhovniško in kraljevo. V svetem tabernakeljnu biva in stanuje skoz vse stoletja kot odrešenik med odrešenimi, kot učenik med učenci, kot veliki duhoven med grešniki, kot zdravnik med bolniki, kot kralj med podložniki. Vse dobro, kar uživamo, nam dohaja iz sv. tabernakeljna po našem Gospodu. v naj svetejšem Zakramentu skrivnostno pričujočem. Iz sv. tabernakeljna se razširja neizmerno morje milosti, luči, svetosti, ljubezni in blagoslova po vsem svetu.

Zato so se pa tudi svetniki vseh stoletji, vse bogoljubne, verne duše zbirali okoli tabernakeljnov v češčenje presv. Rešnj. Telesa, in „z veseljem so zajemali iz studencev Zveličarjevih.“ (Iz. 12.) „Z zaupanjem so pristopali k tronu milosti, da najdejo usmiljenje, dosegaajo gnado, ko so pomoči potrebovali.“ (Hebr. 4.) In to versko prepričanje tudi naši bratovščini vednega češčenja dopeljuje čedalje več udov, ki radovoljno sprejemajo molitvene ure. Z veseljem poročamo, da jih je v preteklem letu pristopilo zopet 2137 k naši bratovščini, in da jih je sploh že čez 45.000 vanjo vpisanih. Obilna je tudi miloščina 5633 gl. 6½ kr., ki so jo bratovski udje zložili v preteklem letu s svojimi malimi letninami ter darovali v prid ubožniškim kuratnim cerkvam naše škofije, da bi se v čast presv. Rešnj. Telesu zanje omislili potrebni bogoslužbeni paramenti.

S pomočjo blagih družbenic, ki so se temu pobožnemu delu posvetile, napravila je bratovščina iz te miloščine v preteklem letu, kakor se je vidilo pri očitni razstavi od 29. julija do 2. avgusta, 16 pluvijalov, 58 mašnih plajšev z vsem, kar k temu gre, 19 velumov,

2 ontipendija, 5 plaščekov za ciborije, 30 blazinic za mašne bukve, 30 raznih stol, 22 obhajilnih burz s plaščeki, 53 mašnih srajc, 106 humeralov, 53 prepasov, 50 koretljev, 107 korporalov, 109 pal, 213 purifikatorjev, 156 rutic za lavabo.

Razdelili so se ti paramenti po končani razstavi med naslednje cerkve. Dobila je namreč:

1. Ternovska cerkev v Ljubljani: 1 vijoličen mašni plašč.
2. Cerkev čč. oo. Jezuitov v Ljubljani: 1 vijoličen mašni plašč, 6 mašnih srajc, 12 humeralov, 6 prepasov, 5 koretljev, 10 korporalov, 10 pal, 15 rutic za lavabo, 20 purifikatorjev.
3. Kapela bogoslovskega semenišča v Ljubljani: 1 velum, 1 koretelj, 1 belo štolo.
4. Kapela Marijanišča v Ljubljani: 1 velum.
5. Ig: 1 velum, 1 obhajilno burzo.
6. Dóbrova: 3 mašne srajce, 6 humeralov, 3 prepase.
7. Sora: 1 velum.
8. Preska: 1 vijoličen mašni plašč.
9. Ježica: 3 mašne srajce, 6 humeralov, 3 prepase.
10. Černuče: 3 mašne srajce, 6 humeralov, 3 prepase.
11. Želimlje: 3 koretlje.
12. Rudnik: 1 obhajilno štolo in burzo.
13. Kurešček: 1 rudeč mašni plašč.
14. Stara Loka: 1 vijoličen mašni plašč, 1 obhajilno burzo.
15. Škofja Loka: 1 bel mašni plašč.
16. Poljane: 3 koretlje.
17. Železniki: 2 belo-rudeči blazinici za mašne bukve, 1 obhajilno burzo.
18. Javorje: 3 mašne srajce, 6 humeralov, 3 prepase.
19. Šent-Lenart: 1 rudeč mašni plašč.
20. Sorica: 6 korporalov, 6 pal, 9 rutic za lavabo, 12 purifikatorjev.
21. Cerkje: 1 belo štolo.

(Konec nasl.)

In kam hitiš?

O kam hitiš?
O kam hlepiš?

Obriši se, si polen znoja;
Kam siliš brez miru, pokoja?
Kaj ne, „naprej“! je geslo tvoje,
Naprej do me! — do sreče svoje?
Želiš časti si in bogastva,
Želiš nad drugimi oblastva,
Želiš visoki si naslov,
Želiš posvetnih si darov!

Ubog terpin,
Adamov sin!

Če vse dosežeš, kar želiš.
Si mar li srečo pridobiš?

Oho! želje!

Glej, vse veselje,
Katero srečo hočeš zvati,
V trenutku more že nehati,
Za zmir — končati! —

Pomislí trezno,
Pomislí resno:

Da truplo tvoje iz persti,
Ko duh ga končno zapusti,
Razpadlo bode v prst in prah.

Spoznal boš plah —
Spoznal na mah,

Ko bode večnost te objela:
Da, kar rodi nam zemlja cela,
Ni nič kot prah in pest pepela....

In ti — o glej!

Hitiš naprej.

Za tem pepelom,
Za tem plevelom,

Hitiš, derviš — ah, z dušo, telom!
Je vreden li ta prah, pepél,
Ki ga bo smertni veter vzel,
Da ljubiš ga — si ga vesél,
Nad vse ga ljubiš, v hudo rabiš,
Na stvarnika Boga pa zabiš? —

O kam hitiš? —
Goljufni bliš

Zakaj te vedno moti, mami?
Tu prave sreče ni med nami,
Oj sreča tam je nad zvezdami!

Le tam, le tam
Zasiže nam. —
Postoj torej,
V nebó poglej:

Oj tam mil'jone jih prebiva,
Jim sveti sreča neminljiva,
Oj sreča rajska, ljubeznjiva!
In v srečo to, sladkó, nezmérno,
In v srečo to, o serce véрно!
Te vabi mili Stvarnik tvoj,
Ki stavi ti en sam pogoj:
Da ljubiš bolj ga, kakor sebe,
Je ljubil on neskončno tebe. —
Saj duša v Njem le vir imá,
Je vzdih Njegovega Sercá.

Zató:

Nakviško serce in okó,
Oj tje do ljubega Očeta,
Ki večno radost vsm obeta,
Ki rajski venec tobi spleta,
Da ti okinča tam glavó.

Le tje tedaj,
Tam sreče raj
Je vekomaj! —

Rudoslav.

Velika cena dnevnega reda.

V začetku leta, ali pa tudi o godovih, želé si ljudje vse dobro za dušo in telo, pa tudi delajo dobre sklepe, kako bodo čez leto vravnali svoje življenje. Že sv. Karol Boromej je v svojem pastirskem listu narisal prav lep dnevni red, ki se nahaja v „Acta Mediol. p.1075 seq.“

Po slavnem Pochardu naj se kristjani derže sledečega dnevnega reda.

I. 1. Vsaki dan, serce Bogu daruj, vstajaj ob določeni uri in se sramožljivo obleci. Hitro in gotovo opravi jutranjo molitev, in Bogu vse daruj, kar boš čez dan delal in terpel. 2. Če mogoče, beri duhovno berilo, in kako četert ure napravi o tem premišljevanje, na to naredi kak dober sklep, katerega čez dan zveršuj. Ako ne znaš ne brati ne premišljevati, spominjaj se vsaj na kaki nauk iz nedeljske pridige, ali pa na opomine svojega spovednika, ali na življenje svetnika tistega dneva. 3. Bodi večkrat pri sv. maši, in obhajaj se vsaj po duhovno; ako tega ne moreš, potem pa kedar k maši pozvoni, duh in serce zedini s Kristusom in duhovnom, z vernimi kristjani in z angelji. 4. Ko začneš važno delo, naredi sv. križ, stori dober namen in delaj z vnemo po svojem stanu. 5. Spominjaj se večkrat povsod pričujočega Boga, v tem je kerščanska popolnamost. 6. Bodi trezen, zméren v jedi in pijači, zatajaj se v govorjenju in pogledih, in ne bodi preveč radoveden. 7. Opravljalj vsaki dan kako molitev na čast Device Marije, sv. Jožefa, svojega patrona in desnega angelja. 8. Vsak večer opravljaj z domačimi skupno večerno molitev; skupna domača molitev je Bogu posebno dopadljiva in nam koristna.

Družine, ktere to molitev opravljajo, bo Bog blagoslovil. Oče ali kateri otrok naj naprej moli. 9. Varuj se obrekovanja, nespodobnega govorjenja in šale, kletve in gerdiš pesem; lepo pesem pa rad zapoj. 10. V hiši ne imej hudobnih poslov in najemnikov, da ne bo Bog zavolj njih hiše kaznoval.

II. Vsaki teden. 1. Obiskaj vsaj enkrat sv. Rešnje Telo Jezusovo. 2. V petek ali soboto vadi se zatajevanja. 3. V soboto ali nedeljo izprašaj svojo vest čez grehe celega tedna; ako si grešil, prosi Boga odpuščanja, in skleni grehov hitro spovedati se in se prihodnji teden poboljšati. 4. Če spovednik dovolijo, smeš ss. zakramente prejeti.

III. Vsaki mesec. 1. Vsaj vsaki mesec pojdi k spovedi in k sv. obhajilu. 2. Prizadevaj si opustiti kako dušno napako, ali kako čednost si pridobiti.

IV. Vsako leto opravi spoved čez celo leto, da se bolj v kreposti vterdiš in za smert pripraviš. 2. Svoj rojstni dan, ali o Veliki noči, Binkošti, ponavljalj kerstno obljubo.

To je lep dnevni red za vsakega kristjana.

Naj tū še sledi izborni hišni red, ki ga je bil sv. grof Eleazar v gradu vpeljal, in naj ga gg. hišni gospodarji posnemajo.

1. Nobeden naj se ne prederzne izustiti kake kletvine ali preklinjavske besede, zakaj take besede so iz satana in izganjajo božje dari iz hiše. 2. Moja volja je, da si vsak mojih podložnih izvoli Marijo Devico za varhinjo in se ji vsak dan priporoča, da nas ona — mogočna Kraljica — vzame pod svoje mogočno varstvo. 3. Svojim podložnim prepovem vsako hlapčevsko delo

ob nedeljah in zapovedanih praznikih; ravno tako oestro jim zapovem, da morajo biti take dni pri božji službi. 4. Hočem tudi, da o večih praznikih vsi prejmejo s. zakramente, tudi o praznikih Marijinega oznanjenja in vnebovzeta, da bode nebeška Kraljica naša pomočnica, zlasti ob naši smertni uri. 5. V svojih hišah ne bom terpel nobenega nečestnika, kvantača in klafača. 6. Le-nuhom in zapravljivcem so duri v mojo hišo zaperte; ko bom drugim žito delil, pojdejo oni prazni od mene, ker se nočem njih grehov vdeleževati. 7. Vse igre, s katerimi se Bog žali, in pri katerih se jeza in prepir vnema, so pod kaznijo prepovedane; poštene veselice pa vsim iz serca privoščim. 8. Vsa moja družina naj med seboj v miru živi, in če kaj križem pride, se mora kmalo poravnati, še predno solnce zahaja. Ta vodila sv. grofa naj bi veljavo imela v slednji kerščanski hiši.

Ogled po Slovenskem in dopisi.

Z Iga. Kakor za dežjem solnce posije, tako tudi za vsako pravično žalostjo še veliko večje veselje prikipi. Naš prečastiti gospod fajmošter so 6. maja peljaje se od podružnice z gosp. kapelanom tako nesrečno padli, da jim je stopalo pri kočiji desno nogo (tedaj ne obeh nog Vr.) pritiskilo in kosti nad členkom sterlo. Vsa naša obširna fara je bila v grozno žalost vtoplejena, ko se je zvedela ta nesreča. Mladi in stari so s solznimi očmi hiteli proti farovžu, da bi poizvedeli, kako da je preljubljenemu gospodu fajmoštru. Opravljale so se po fari za njihovo ozdravljenje devetdnevne k naši ljubi Gospej presv. Jezusovega Serca, za ktere slavo so gospod tolikanj vneti, in mnogi hiteli so celo na Brezje k Mariji-pomagaj, da bi jim ondi izprosili drago in tolikanj potrebno ljubo zdravje. In resnično, verna molitev pomagala je prečast. gospodu fajmoštru. V bolniški postelji ležali so brez posebnih bolečin le 18 dni, ozdravljenje je potem tako urno napredovalo, da so s pomočjo dveh palic začeli hoditi po sobah, šesti teden videli smo jih že le z eno palico po vertu hoditi, in sedaj korakajo brez vsake pomoči proti farni cerkvi.

Posebno vesel dan bil je pa za vso našo faro praznik sv. apostola Jakoba, kateri dan so obhajali prečastiti gospod svoj god, ter pervikrat po 10 tednih opravljali daritev svete maše. Že v predvečer okoli 9ih zbralo se je mnogo ljudstva okoli farovža, ktero je poslušalo izverstno petje dijakov in domačih pevcev, kateri so obdani od uniformiranih mož tukajšne domače požarne hrambe, kot svetilcev, prepevali vesele pesmi, drugi prižigali umetalni ogenj in spuščali rakete, ter na ta način razodevali veselje, da so naš preč. gospod oče zopet ozdraveli in ob enem skazovali ljubezen, hvaležnost in spoštovanje, ktero gojimo v srcih do njih. Drugo jutro, ko se komaj začne daniti, naznani močno pokanje topičev in veselo priterkavanje zvonov, da obhajamo sopraznik sv. apostola Jakoba in kerstnega patrona našega preljubljenega farnega predstojnika. Ob 8ih imeli so pri oltarji N. lj. Gospé sveto mašo, pri kateri sta jim stregla gospod kapelan Julij in gosp. bogoslovec Ivan Mavring, na koro so pa prav navdušeno prepevali pesmi Mariji na čast, in na bližnjem homcu so mogočno pokali topiči ter naznanjevali posamezne dele svete maše.

Tudi opoldne še smo slišali močni strel in pokanje možnarjev, kar je po lepi Izanski ravnini oznanovalo veselje domače fare in slavnost tega dneva. Sedaj ma-

šujejo vsaki delovni dan ob 8ih, in smo si svesti, da bode ostalo ozdravljenje brez vsacega slabega nasledka.

Nebeški Oče na priprošnjo Device Marije naj pa obvaruje v prihodnje vsake nezgode našega verlega gospoda, naj jih ohrani v dušni in telesni prid zvestih in hvaležnih faranov, in v čast in slavo svete Cerkve zdrave in vesele še mnogo mnogo lét!

Iz Maribora. (Štirinajsto letno poročilo in poštev družbe duhovnikov Lavantinske škofije za leto 1887.) Ob koncu leta 1886 je družba štela 271 udov. Tekom leta 1887 je pristopilo vseh 10 bogoslovcev 4. leta in 1 kaplan. To daje skupaj število 282. Leta 1887 pa je umerlo 6 družbenikov; in ker je po 15letnem družbenem obstanku nastala potreba, prepisati matičino knjigo, se je pri tej priliki v smislu § 9, št. 3 društ. pravil odpisalo 23 udov, ki po 10 in več let niso več vplačevali, ter so s tem nedvomljivo dokazali svoj izstop iz družbe. Družba šteje tedaj leta 1887 udov 253. Pa še precejšno število je takih udov, ki po 2, 3 in še več let dolgujejo ali letnino ali ustanovnino, ali obojno skupaj. Vsi ti gospodi družbeniki so v somislu že navedenega §. vljudno prošeni, naj poravnajo svoje dolgove. Ker pa po tem še družbeniki večkrat ustмено in pisмено poprašujejo, ali niso pri družbi še kaj na dolgu, sodi se, da mnogi družbeniki le zato z vplačili zaostajajo, ker ne vejo, ali so še kaj in koliko na dolgu, so sklenili v I. odborovi seji, s tem letnim poročilom vred poslati vsem velečastitim gospodom dekanom, kakor društvenim poverjenikom, še poseben izkaz zaostalih vplačil dotične dekanije, s čemur menijo postreči vsem družbenikom. Izmed sedanjih udov jih je doplačalo ustanovnino 82, in ustanovnino in letnino enkrat za vselej 76.

Umerli so naslednji čl. družbeniki: Goršič Matija; Jaklič Karol; Bratanič Jožef; Bezjak Fr.; Simonič Fr. starejši; Ferk Matija, beneficijant v Ptuj.

Izmed umerlih je bil te družbe poseben prijatelj pokojni Vitanjski župnik, gosp. Josip Bratanič. Daroval je 5% davka prosto obveznico po 1000 gld. V oporoki pa je za glavna dediča na polovico čiste zapuščine postavil dijaško semenišče Maksimilijanum in družbo duhovnikov. Kakor se kaže, utegne družba dobiti najmanje gotovih 2000 gld. V tem letu so prejeli tudi že v predlanskem poročilu napovedano volilo pokojnega župnika Fr. Šrol a po 100 gld., po odbitem desetku 89 gld.

Podpore se je med 31 družbenikov razdelilo 1943 gld. Milostljivi knez in škof so iz svoje ustanove obdarovali 11 družbenikov s 468 gld.

Po odboru je prejelo podporo: 5 družbenikov po 100 gld. = 500 gld.; 4 po 80 gld. = 320 gld.; 4 po 70 gld. = 280 gld.; 1 74 gld.; 2 po 60 gld. = 120 gld.; 2 po 50 gld. = 100 gld.; 2 po 40 gld. = 80 gld.

Že v poročilu l. 1886 je bilo rečeno, da je družbinski hram v Dobernskih toplicah dodelan. V minoletem letu se je nadaljevalo znotranje zverševanje; imenito: mazanje dveri in okniških obrob, barvanje izb, priredba domače kapelice, nakup pohištja, posteljnega robja, pertenine itd. Za vse to se je potrosilo 1931 gld. 28 kr.

Po poslanem nam inventariju je zdaj popolnoma vrejenih 7 hiš za goste in dve pritlični hiši s kuhinjo za strežnike. Za hišno kapelico pa je darovala „družba vednega česčenja“ toliko mašne oprave in cerkvenega perila, potem svečnike za altar, mašno knjigo itd., da vsi ti darovi gotovo dosegaajo vrednost 200 gld.

Kar je še storiti, to je vravnanje in polepšanje stez do hrama in enako stez in počitnih prostorov v mali šumici za hramom.

Ravno k občnemu zboru je došel sklepni račun, poslan po gosp. dekanu Karolu Gajšek, ki so bili sami voditelj stavbe, in sestavljen po g. kaplanu Matiju Karbu,

ki je kakor denarničar in zapisnikar od konca do kraja vodil poštév in ga slednjič točno sklenil.

Po tem računu se je za stavbo in za notranjo oopravo potrosilo 8336 gld. In za pogodbo, za prepis posestva, za desetek itd. 26 gld.

V pobotanje teh stroškov je družba priložila do konca leta 1887 7426 gld. in leta 1888 še 355 gld.; tedaj z vsem 7781 gld.

Mosgr. Filip, prelat, je valed pogodbe vplačal prvi obrok 500 gld. Za oddane izbe topličarjem se je skupilo 81 gld.

Zastran sprejema družbenikov v družbinski topliški hram se je v odborovi seji 20. marca določilo to-le:

a) Družbenik naj naznani društvenemu predstojništvu željo, kedaj in koliko dni v topliškem hramu stanovati namerava, kajti odbor se vseskozi shajati ne more; ravno topliške prošnje pa ne dopuščajo odloga. b) Predsednik naj vpraša Dobernskega dekana, ali je o zaželenem času (in če ne takrat, kedaj?) prostor v hramu? in valed odgovora naj dá družbeniku rešitev.

Slednjič je društveno predstojništvo še vložilo prošnjo do veleslavnega deželnega odbora v Gradcu za oproščenje od takó imenovane topliške takse, in je prejelo vgodno rešitev, 2. junija 1888: „Mit Bezug auf das gesuchte Ansuchen vom 28. v. M. beehren wir uns mitzutheilen, dass wir bis auf Weiteres den im Vereins-hause zu Neuhaus zeitweise sich aufhaltenden Diöcesan-priestern, welche Mitglieder des Priester-Unterstützungs-Vereines der Lavanter Diöcese sind, die Nachsicht von der Entrichtung der Cur- und Musiktaxen gegen dem bewilligen, dass dieselben beim Eintreffen am Curorte der Direktion daselbst ihre Legitimation als Vereins-Mitglieder vorweisen.“

Za to dobroto izrekajo v imenu družbe veleslavnemu štirskemu deželnemu odboru javno in iskreno zahvalo, ter pristavljajo le še željo, da bi našlo v topliškem hramu mnogo duhovnov v boleznih zdravje ali vsaj polajšanje, po trudih poklica pa potrebni odmor in počitek.

Ako se primerja poštév za leto 1887 s poštévom za leto 1885, se kaže sicer pri vstanovnem premoženju zmanjšanje za 5400 gld.; koncem leta 1885 je namreč stalo vstanovno premoženje (večidel v imenski veljavi) na 51508 gld., koncem leta 1887 pa na 46108 gld. Enako kaže gotovi imetek, ki je stal koncem leta 1885 na 1126 gld. in koncem leta 1887 na 587 gld., zmanjšavo za 539 gld. Ali to zmanjšanje je le navidezno. Kajti da se ne omeni to, da so se državne obveznice prodajale po dosti viši ceni, kakor so se nekdanj nakupovale, je iz tega poročila razvidno, da je družba potrosila gotovih 8362 gld., in da ji je bilo po Dobernskem dekanu darovano zemljišče, katero so pred leti kupili za 700 gld., ktero bi se pa sedaj ne dobilo tudi za 1000 gld. ne. K temu pride, da sta verla gospoda dekan Gajšek in njihov pomočnik Karba osebno in brezplačno ne le stavbarsko delo nadzorovala, temveč tudi vse gradivo, kakor tudi pohištje na drobno nakupovala, deloma pri najzanesljivših mojstrih naročevala, storila potov brez števila, prejela raznih darov, itd. Po tem je jasno, ako izvedenci, katerim so stavbarske razmere v Dobernskih toplicah znane, vrednost poslopja brez inventarja cenijo na 12.000 gld.; občni zbor pa je 12. marca po predsednikovem nasvetu sklenil, da se zanaprej poslopje z inventarjem vred v letnih poročilih vstanovnemu premoženju pripisuje le v vrednosti 10.000 gl. Razvidno je tedaj, da je storila družba, kar premoženje zadeva, v zadnjih letih lep napredek in ob enem dosegla še to, da njeno premoženje od zdaj zanaprej ni založeno skoraj edino v državnih obveznicah, ampak nekoliko tudi v zemljišči in poslopji.

Z ozirom na vse to si odbor šteje v posebno zadostenje, da mu je občni zbor naložil, naj velečastnemu g. dekanu in kn. šk. duh. svetniku Karolu Gajšku in njegovemu pomočniku, g. Mat. Karbu, za njuno požrtvovalnost družbe najtoplešo zahvalo.

Rim. O maši de requiem, ki se ima opraviti zadnjo nedeljo septembra, izdala je S. R. C. to-le odloko: A SS. N. D. Leone PP. XIII. litteris editis in die solemni Paschatis vertentis anni quum praeceptum fuerit, ut in cunctis catholici orbis Ecclesiis Patriarchalibus, Metropolitanis et Cathedralibus ultima dominica proximi venturi mensis septembris specialis Missa Defunctorum, majori quo fieri potest solemnitate celebretur, simulque data fuerit facultas ejusdem Missae celebrandae in omnibus aliis Ecclesiis Parochialibus et Collegiatis, et ab omnibus sacerdotibus, dummodo ne omittatur Missa Officio diei respondens ubicumque est obligatio, in sequentia dubia super ejusmodi mandato Sanctitatis Suae pro opportuna declaratione posita sunt, nimirum:

I. An concessa sit dispensatio, seu commutatio obligationis tum Missae pro populo, tum Missae cujuscumque omnino diei affixae, ita ut minime transferri valeat?

II. An verba „dummodo ne omittatur Missa officio diei respondens, ubicumque est obligatio“ intelligenda sint tantummodo de Ecclesiis, in quibus ea die fit Officiatura Choralis?

III. An ubi occurrit festivitas ex solemnioribus, ex gr. Patroni Titularis et Dedicationis Ecclesiae sufficiat Missam pro Defunctis applicare, servando ritum festivitati cohaerentem?

Hisce porro dubiis a S. R. C. jussu ejusdem SS. D. N. rite perpensis, Sacra ipsamet Congregatio rescribendum censuit: *Affirmative in omnibus.*

Die 6. Junii 1888.

A Card. BIANCHI, S. R. C. Praef.

LAURENTIUS SALVATI, S. R. C. Secret.

Peš-potovanje z Jugo skoz Slovenijo v Rim.

(Dalje.) Od podertin grada Chiusi došla sva do prvega izvirka reke Tibere, ki plovi skozi sveto mesto Rim. Čez malo časa sva v gorski strugi, v ktera se zbirajo izvirki te reke. Skrila se je blažena gora Alverna. — Toda kmalo se zopet pokaže izza verha nasprotne gore. Vidi se še cerkev in del samostana, pa veliki križi, razpostavljeni na verhuncih gorskih pečn. Vidi se še na zadnji strani cerkvice ss. rán, ktera kot lastavično gnjezdo k ogromnim skalam pritisnjena sloni v višavi; pod njo je naravnostna globočina čez 200 metrov pokoncu stoječih skál, in spodej gorske livade. Pozdravljena, o blažena gora Alverna, ti od Boga posebno izvoljeni kraj, od Jezusa tolikokrat obiskan, ti od Kraljice angeljev pomilostena višava, ti od svetnikov in služabnikov Božjih in sv. Cerkve posebno posvečeno mesto. Na tvojega čela temenu je prejel očak Kristusovih ubožcev, sv. Francišek, od Jezusa svete petere rane!

Teško se mi je ločiti od tebe, akoprav sem že tretjič tam gori in vselej po 3 dni v tvojih svetiščih preživel. Ločim se, a le po telesu.

Omenim naj, da nisem šel z gore Alverne na Pieve san Stefano v Asisi, niti na Bibieno; nego po veliko bližnjem potu na Kantinijano. Pri Kantinijani se vidi poslednjič verh sv. gore Alverne. Obiskala sva v Kantinijani župnijsko cerkvo, šla dalje in došla na veliko cesto, ki vodi iz Bibiene v Areco; storila sva za 6½ ure bližje pot, ki lepo po obkrajkih gora in gričev peljá zopet v dolino k reki Tiberi. Hodila sva precej

v noč po lepi cesti ob Tiberi v dolini med gorami, ktera se vedno bolj razprostira. Prenočila pri seljakih.

19. sept. Nedelja. Došla ob 9ih dopoldne v mesto Areco, ki stoji na prijetnem homcu. V stoljni cerkvi bila sva pri kanoniških cerkvenih molitvah in pri slovesni sv. maši. Cerkva je gotiško, starodavno in velelepo svetišče; takega dosedaj v Italiji nisem vidil. Ima tri krasne in velike ladije, ki jih delé lepi in visoki stebrovi. Prezbitarija ima tri, po 20 met. visoka gotiška okna s slikami na steklu, ktere predstavljajo 25 podob svetnikov; na oboku med rebrovjem vseh treh ladij so lepe, stare in umetne slike iz življenja, preganstva in mučeništva sv. Cerkve in nje udov. Druga okna so v stranskih ladijah gotiške oblike, tudi s slikami na steklu, ki kažejo življenje in terpljenje, ter poveličanje Kristusovo na zemlji. V desni ladiji je vhod v čudovito krasno kapelo s tremi ladijami, sloga je romanskega, poveljuje jo velelepa kupola. V ovi kapeli na velikem oltarju je podoba Device Marije, pri kateri so verni dosegli mnogo čudežev in pomoči, kar pričajo dragi in umetni, zlati, sreberni in drugi spominki. To kapelo, ki je sama za sebe prostorna cerkev, je vredno ogledati, in vso cerkev, osobito štovateljem gotike, slikarije in marmorne cerkvene umetnije in lepote. V desni ladiji na glavnem oltarju je grob sv. Donata, čigar sv. truplo se vidi. V srednji ladiji ste dve umetni marmorni leci, jedna na desno, druga na levo. Orglje veličastno svirajo. Došli so v cerkev mladi kleriki, seminaristi, 13—18letni; vsi v talarjih, popolno svečeniško oblečeni, ti so s starejšimi, 20—24 let starimi kleriki in kanoniki lepo molili cerkvene duhovne ure. Potem bilo je slovesno kropljenje z blagoslovljeno vodo v svetišču in po cerkvi pred službo Božjo. Naj bi se ta častita in ginljiva, starodavna cerkvena navada obnovila povsod v naših cerkvah na Slovenskem. Med sv. mašo so mladi kleriki velečastito in prav gregorijansko peli. Ali bi ne bilo lepo, dobro in koristno, da bi se tako mladi kleriki v svečeniški opravi tudi po naših biskupijah ustanovili in v stolnicah pri duhovno cerkvenih molitvah videli in se njihovo izbornost petje pri službi Božji čulo?*) Poleg tega se pa korenito od zgodnje mladosti pripravljajo za presveti stan v posebnem semenišču.

Italijanske biskopije so mnogo manje in siromašneje od naših, pa ima skoro vsaka ravno opisano ustanovo z mladimi kleriki, ki od zgodnje mladosti oblečeni v talar in duhovsko opravo se vzgojujejo v seminarju in cerkveni škofovski gimnaziji. Težko je mladenču, kateri se v sedanjih šolah brezvérskih, ali veri nasprotnih, vsakoverstnih veri nasprotnih nazorov naleze, potem v čveterih letih seminarskih one nazore in mnogo družega nabranega v privatnih stanovanjskih in družčinah iznebiti se. Lahko se zgodi, da poslane svečenik, ali v nesrečo vekovito sebi, v škodo sv. Cerkvi in vernemu narodu.

Ob 1 popoldne odhod iz mesta Areco. Pod mestom v ravnici pri cesti je stara cerkva sv. Antona puščavnika, v nji na desni steni predstavlja velika slika sledečo dogodbo: Ko je sv. Frančišek s tovarišem se mestu Areci bližal, je vidil vse polno hudih duhov nad mestnim obzidjem; meščani so bili v razpertiji in neslogi, hudi duhovi so jih navdihavali v poboj in morijo med seboj. Frančišek pošlje redovnega brata tovariša, da naj ide in jih z znamenjem sv. križa odžene, on je pa med tem goreče molil. Hudi duhovi so pobegnili, meščani

se umirili, in Frančišek, pridši v mesto, je storil popolno spravo med nasprotnimi strankami meščanov.

(Dalje nasl.)

In usum Cleri.

Naslednje verstice iz Teržaškega škofijskega lista utegnejo marsikterim čt. gg. duhovnom koristiti:

Venerabili Clero curato unitarum Dioeceseon!

Nemo certe ignorat, quanti momenti sint sic dictae matriculae, seu libri parochiales Baptizatorum, Defunctorum et Copulatorum; sunt enim documenta publica, authentica et probatoria tum in foro ecclesiastico tum civili. Recte ideo hi libri summa diligentia conscribi et maxima cura conservari debent, ut extractus, qui vel a singulis individuís exiguntur, vel auctoritati politicae sunt exhibendi exactissime ea omnia contineant, quae lege praescribuntur.

Ast, proh dolor! non omnes Curati gravissimo officio respectu matricularum ipsis incumbenti semper adamussim satisfaciunt, unde fit, ut tabellae pro conscriptione militari, pro inscribendis iuvenibus scholas frequentantibus pro inserendis variolis etc. etc. quandoque minus exactae sint et auctoritati politicae ansam praebeant quaerelas aliasque haud gratas observationes contra Clerum curatum movendi, quod etiam ultimo tempore denuo accidit.

Inhaerendo itaque recripto Exc. c. r. Locumtenentiae de die 10 m. c. N. 9082, nec non notionibus, quas subscriptus Episcopus in visitationibus canonicis ex inspectione matricularum sibi comparavit, sequentia strictissime observanda praescribuntur:

1. Quoties necessarium est novos libros emere, curandum erit, ut isti contineant chartam solidam, sint bene compacti (colligati), nec nimis voluminosi.
2. In libris parochialibus non asserventur documenta officiosa (quae potius in fasciculos redigenda sunt); tali enim ratione compago facile dissolvitur, solutaeque folia disperguntur.
3. Matriculae Baptizatorum, Defunctorum, et Copulatorum lingua latina sunt conscribendae ac eadem lingua extractus seu testimonia exaranda. Reliqui libri, v. g. rationum, publicationum „Journal“ etc. lingua vernacula possunt exarari.
4. Inscriptio singulorum actuum nunquam differenda, sed sollicitè exequenda est, servato semper ordine chronologico.
5. Inscriptio fiat characteribus clavis et distinctis; calligraphice equidem non omnes valent scribere; clare et distincte quilibet potest et debet.
6. Correctiones et rasurae sedulo vitentur. Si quae fors minus exacte inscripta fuere, deleantur penitus lineis supraductis, et actus totus denuo inscribatur.
7. Matriculae aliique libri parochiales in archivio in loco sicco et sub clavi asserventur.
8. Extractus sive singuli sive periodici ab Auctoritate civili exquisiti, accuratissime conficiantur et mature expendantur. Matriculae enim non tantum usibus ecclesiasticis inserviunt, sed etiam nomine Status rediguntur; unde negligentes et incurii etiam poenis a politica auctoritate mulctari possunt; quod etiam jam accidit.

Ceterum nulli dubitamus, quod Venerabilis Clerus dioeceseanus, memor responsabilitatis ex huiusmodi ne-

*) Op. To je tako, kakor ko bi našim Alojzijancem dali tonzuro, talar in kolar, ter bi jih pri božji službi porabili. Tako imajo na Jutru, kjer manjka bogoslovcev.

glectu sibi provenientis, et de propria fama sollicitus nullam dabit ansam quaerelarum.

Ab Ordinariatu Episcopali Tergestino et Justinopolitano.

Tergesti die 24. Iunii 1888.

† Joannes, episcopus.

Razgled po svetu.

0. Frančišk Veninger, S. J.

V praznik ss. apostelnov Petra in Pavla umerl je v Cincinnati v Ameriki daleč sloveči in visoko zaslužni misijonar oče Fr. Ksav. Veninger, S. J. Ta navdušeni, pobožni in povsod ljubljeni duhoven in misijonar bil je rojen 31. oktobra 1805 v gradu Wilhaus-u pri Mariboru na Štajerskem. Stariši so bili omikanege serca in uma, čisto kerščanski; mati, rojena Barbara pl. Mandelsteinaka, zlasti gospá nenavadne čednosti in izvrstne pobožnosti. Leta 1821 prišel je mladi Veninger v slovečo baron-Klinkowströmovo učilnico na Dunaj, kjer je v 3 letih dokončal filozofične nauke pod vodstvom ravno tako bistroumnega kakor marljivega dvornega kaplana Joba, ustanovitelja reda školskih sester, ki je bil tudi njegov dušni voditelj. Leta 1826 prejel je od škofa Zaengerla na Dunaju 4 nižje redove in l. 1828 mašnikovo posvečenje. Ko je v nedeljo sv. rožnega venca obhajal prvo svojo sv. mašo, bilo je razun tačasnega nuncija na Dunaju in knezoškofa iz Gradca še mnogo imenitnih oseb pri slovesnosti. 1830 postal je Veninger doktor teologije, pristav na vseučilišču v Gradcu, in pozneje profesor za dogmatiko. Že davno ga je gualo v jezuitovski red, in ko je njegov priserčen prijatelj, ki je bil škofov dvorni kaplan, pristopil v ta red, prosil je svojega dušnega pastirja Joba tako dolgo, da mu je ta dovolil, ter je o svojem 27. rojstnem godu stopil v isti red. O. V. je bil tedaj iz Gradca prestavljen v Tarnopol v Galicijo, kjer je nastopil prvo stolico v redu kot profesor modroslovja. Od ondod je prišel v Linc, kjer je v redu jezuitov učil djansko modroslovje in zelo pridno delal kot spovednik in pridigar, dokler ni bil zopet l. 1840 poklican v Gradec. Malo tednov pred začetkom l. 1848 nastale prekucije dobil je privoljenje od redovnega generala, da se sme kot misijonar podati v Ameriko. V spremstvu učenega o. Genelli-a, nekdanjega kanonika v Kulmu, nastopil je pot v Ameriko in došel 24. julija 1848 v Novi Jork. Vsak dan je zamogel na morju maševati, in enkrat je tudi pridigal nekatoličanom, ki so z njim popotvali (protestantom, unitarcem in judom), in so poslušali s posebno zanimivostjo. V naslednjih 40 letih razodeval je O. V. v zedinjenih državah prečudno in nedopovedljivo delavnost kot misijonar. Oznanoval je evangelij skoraj po vseh državah in deželah, v Tehasu in po drugih južnih deželah, v Ohiju in med Indijani in po vzhodnjem Oregonu in Vašingtonu, postavljaj je misijonske križe, spokoril in v katoliško Cerkev pripeljal neizmerno število ljudi. Veliko je storil pri cerkvi sv. Jožefa v št. Lujzu, in ravno tam je kot 81letni starček zadnjikrat 4. julija 1886 pridigal. Pri vseh teh utrudivnih misijonskih opravilih zložil je še neverjetno število prelepих bukev in spisanih děl, ki kažejo neizrečeno njegovo delavnost. Njegovo truplo so pripeljali v št. Lujz, kjer je bilo sprejeto od č. o. Hagemanna S. J. in ondi pokopano. R. I. P.

Gradec. Kn. škofijsko deško semenišče v Gradcu imelo je ob koncu leta 186 gojencev, med njimi 27 gornjih Štajercev in kacic 6 iz slovenskega oddelka ondotne

škofije. Iz 8. razreda je bilo 22 dijakov, katerih 21 je delalo zrelostno skušnjo; 7 je napravilo maturo z odliko, 12 dobro, in 2 bodeta skušnjo zveršila mesca kimovca.

V Belem gradu je bil 15. julija slovesno vložen podstavni kamen za novo katoliško cerkev. To je imeniten dogodek ne le za katoličanstvo, ampak je tudi za Srbijo svitel žarek k oliki in novemu blagru. V Belem gradu stanuje do 6000 katoličanov, največ Hrvatov, zatem Čehov, Nemcev in Magjarov; očitno je toraj potreba, da imajo svojo cerkev, ker dozda je le avstrijski konzul imel svojo katoliško kapelo zase in za ondotne katoličane. Katoličani tedaj so velik oddelek belograškega stanovništva, in kakor piše „Katol. List,“ so po največ trgovci, obrtniki in služabništvo v stolnem serbskem mestu. Skor polovica jih je iz Avstro-ogerskega, neznatno število je Nemcev, in drugi, kacic 1500 duš, so serbski someščani. Duhovno pastirstvo je dozda opravljaj mašnik iz djakovske škofije, pod katero se Srbija šteje. Kapela, v kateri se je dozda opravljaj katoliška božja služba, je soba, vse premajhna za toliko katoličanov. V ravno tej hiši avstrijsko-ogerskega konzulata je tudi gostilna z vertom, na katerem velikrat že zgodaj v jutro glasba vesele in plesne napéve svira, in od tega prostora zgoli lesén plot loči pobožne vernike, ki v kapeli še prostora niso imeli, temuč so morali zunaj stati med božjo službo. Očitno je tedaj, kako je bila begana in skrunjena služba božja.

Sedaj je kupljena posebna hiša za avstro-ogersko poslaništvo in na skrajnem vertu se cerkev zida, ki bodo torej pod avstro-ogerskim varstvom. Pri slovesnosti je bil konzul g. pl. Hengelmüller, ki ima velike zasluge za cerkev, pa njegovo osebstvo in mnogo katoličanov. Silo veseli so bili katoličani, ki zdaj dobijo prvo svojo cerkev v celi Srbiji.

Nova cerkev bode na lepem prostoru zraven poti, ne daleč od kraljevega dvora. Ne bo ravno velika, pa vender dostojna. Hrvatje svojim bratom v Srbiji želijo tako versko svobodo in tolerancijo, kakoršno Serbi na Hervaškem uživajo.

I. Bratovske zadeve molitvenega apostoljstva.

Vesoljni namen za mesec vel. serpan (avgust).

a) Glavni namen:

Eksercicije.

b) Posebni nameni:

19. S. Joahim. „Duhovni in obhajanci.“ Več naprav za uboge. Več družin. Še ne kerščeno dete od vere odpadlih staršev.

20. S. Bernard. Cistercijenški red. Prenovljenje življenja po tovarnan v kerščanskem duhu. Več delavcev in rokodelcev.

21. S. Joana Frančiška. Red obiskovanja. Pospeševatelji molitvenega apostoljstva in Serca Jezusovega bratovščine. Več vdov.

22. S. Simforijan. Moška mladina. Da bi se izročili učenci in posli resnično kerščanskim mojstrom in gospodarjem. Več ženinov in nevest.

23. S. Filip Benicij. Marijini služabniki. Da bi se vernile cerkvene, čisto v napačen namen obračane vstave. Važne redovniške zadeve.

24. S. Jernej. Moč in blagoslov delavcem v vinogradu Gospodovem. Več župnij. Nekaj visoko postavljaj.

(Konec nasl.)

II. Bratovske zadeve N. lj. Gospé presv. Jezusov. Serca.

V molitev priporočeni:

Na milostljive priprošnje N. lj. G. presv. Jezusovega Serca, sv. Jožefa, sv. Nikolaja, ss. Hermagora in Fortunata, naših angeljev varhov in vseh naših patronov Bog dobrotno odverni od naše dežele poboje, umore in samomore, odpad in brezverstvo, prešestvanje in vse nečistosti, sovraštva, preklinjanja in vse pošastne pregrehe in velike nesreče. — Zgubljen deček, da bi se na priprošnje N. lj. Gospé presv. Serca in sv. Antona zopet našel. — Bolna oseba za zdravje. — Lepo vreme. — V prav imenitni zadevi se priporočam v molitev bratovščine N. lj. Gospé presv. Serca Jezusovega, za spreobrnjenje nespokornih grešnikov moje duhovnije, za odvernjenje vsake jeze, kletve in prepira, nečistosti, in za dar sv. misijona. Pa tudi še za pomočke k napravi podobe in k vstanovi neke bratovščine.

Zahvale.

V bolezni, ko je bilo le malo upanja še zadobiti ljubo zdravje, obernila sem se k Naši ljubi Gospej presv. Jezusovega serca z obljubo: zahvalo po „Danici“ razglasiti; in res, zdravje se je povernilo popolnoma. Zato bodi čast in hvala Jezusu, češčenje Naši ljubi Gospej presvete Serca!

Od Velikovca na Koroškem. *)

Bila sem prav nevarno bolna, da je zdravnik sam dvomil nad mojim ozdravljenjem. Priporočevala pa sem se N. lj. Gospej presv. S., sv. Jožefu in sv. Antonu ter namenila, da bom naznanila v Danici, če ozdravim. Ker sem bila uslišana, torej naznanjam prav serčno zahvalo N. lj. G., sv. Jožefu in sv. Antonu. J. B.

Moja starejši, omožena sestra je več časa nevarno bolehal. Vedno ji je bilo slabeje. S strahom pričakovali smo, kakošen bo izid njene bolezni. Mesca sušca t. l. res za smert zbolí. Bila je že previdena s ss. zakramenti, kajti od človeške pomoči ni bilo več pričakovati. Ko to zvem, se mi močno smilijo njeni še mali otroci. Ravno tisti čas sem tudi brala o mnogih dobrotah, ki so jih prejeli bolniki po priprošnji Lurške Matere Božje. Njej jo torej izročim, in tudi druge poprosim, da bi se je spominjali v svojih molitvah; tudi bolno sestro opomnim, naj zaupa v Marijino pomoč. Tudi obljubim, ako ozdravi, da hočem po Danici razglasiti. In ker je bil ravno mesec sušec, jo tudi sv. Jožefu priporočim.

In res, česar ljudje ne premorejo, to zamore Bog. Kmaló potem, česar, človeško soditi, ni bilo pričakovati, odide srečno smertni nevarnosti; in polagoma se ji zdravje vedno bolj in bolj povračuje, da zamore zopet kmalo opravljati svoje dožnosti; upam tudi, da na priprošnjo Marijino in sv. Jožefa popolnoma okreva.

Šmarjeta, 23. jul. 1888.

M. K.

Že dolgo let — skoraj, kar sem svet dobro spoznavati pričela, sem gojila v sercu serčno željo po samostanskem življenji. Največ zaprék, vedela sem dobro, bode pa v hiši domači. Vsak opomin na to so mi hitro odbili. Letos stara 19 let, poskusim z novega, gnana po Božji milosti. Veliko je bilo zaprék. Z Božjo pomočjo in priprošnjo Marijino sem premagala vse. — Zdaj bivam že par mesecev pri „sestrah Božje ljubezni“ pri Dunaji. Neizrečeno sem vesela in zadovoljna! Tisočkrat hvala lju-

*) Vredništvu se mora vselej tudi ime naznaniti, če tudi kdo v „Danico“ ne dá rad polnega imena. Vr.

bemu Jezusu, da me je rešil nevarnega sveta, ter prepeljal v varno zavetje, da le njega ljubim, le njemu služim!

V Liesingu, pri Dunaji.

Alojzija Kalčič,

kandid. „sester Božje ljubezni.“

Listek za raznoterosti.

Koristne novosti.

Der Gottesbegriff in den heidnischen Religionen, von Christian Pesch S. J. Herder 1888. Ta učena knjiga skazuje, da zaumen o naj višjem bitju, Bogu, se je ohranil pri vseh narodih na zemlji. Cena 2 gld. 5 kr.

Die vier Grossmeister der Theologie (Herder, Paulus, Schleiermacher, Straus) in ihrem Schreiben und Treiben verständlich und erheiternd dargestellt von Sebast. Brunner. Paderborn u. Münster 1888. Čez 600 strani — za učene, ki imajo čas in veselje citati. Cena 3 gld. 35 kr.

Die Vernünftigkeit des Glaubens, Apologie des Christenthums u. d. kathol. Kirche. Von P. Caussette. Iz Francoskega. Mainz 1888. Čez 500 str. velika knjiga. V naslovu je vsebina. Cena 3 gld. 10 kr.

Betrachtungen zu jedem Kapitel der Nachfolge Christi, von Mgr. Darby. Dülmen 1888. Knjižica do 250 str. za prijatelje bukev: „Nasledovanje Kristusovo“ 1888. Cena 93 kr.

Endgültige Lösungen aller Streitfragen der modernen Welt und Wissenschaft über Geist, Materie, Thierseele, Gott, Welt, Schöpfung, in še kacic 16 ali več vprašanj, von Dr. W. Wingerath. Knjižica 170 str. Prav dobra za branje in prepričanje v veri, v Donauwörthu.

Gesundheits-Kompas von Bertram. Za poduk in vedrilo. C. 25 kr.

✠ Iz Ljubljane. Umerl je, previden s ss. zakramenti, 7. in bil pokopan 9. t. m. mnogospoštovani gosp. meščan in barvarski mojster Janez Gestrin v 56. letu svojih dni. Priporočajo ga svojci v molitev in blagi spomin.

Ljubljanska mestna hranilnica prične svoje djanje 1. oktobra. —

Odpeljan deček. Prežaljena vdova, cigararica, iz Koroškega, je prosila, naj se oznani, da ji je neki neznan človek odpeljal 10letnega sinčka Friderika Majer-ja. Igral se je 27. jul. na Miriji, kar pride neznan človek in obeta, če hoče kateri z njim iti v Terst (?), da bo dobil zlato uro, novo obleko in po 8 gld. na mesec. Drugi dečki, pravi, so na to bežali, Majer pa da je šel z njim, in ni več sledú po njem. Deček ima menda rumene lasce, višnjeve oči, bolj debele ustnice, hodil je „na Grabnu“ v šolo. Mati stanuje na teržaški cesti in prosi, ako bi kdo zvedil za dečka, da bi naznanil in pomagal, da ga zopet nazaj dobí.

Vidite, neukroteni otroci, ki nočete biti domá pri starših in vse oblažite, v kakošne kremplje znate priti, da ne bote morebiti nikoli več vidili očeta, mater, svojih bratov itd.!

✠ V Novem mestu je 1. t. m. umerl vpokojeni prefekt v Terezijanišču na Dunaju, preč. g. Jan. Jelenec, ki je živel v svojem domačem kraju.

Duhovske vaje v Gradcu bode vodil č. P. Fr. Mayer S. J. Prično se 27. in doveršijo 31. avg.

Klub slov. biciklistov, kakor piše „Slov.“, je 29. u. m. (v nedeljo) pri vgodnem vremenu imel osnovan III. redni izlet v Kranj, in odhod je bil nastavljen ob 6ih zjutraj. — Poročevalec bi bil katoliškemu občinstvu vstregel, ako bi bil tudi povedal, kdaj in kje bodo imeli gg. biciklisti sv. mašo, katere noben katoličan ob nedeljah in praznikih pod smertnim grehom opustiti ne smé.

Bog se ne dá zasmehovati. Divjašk človek se je undan pri hudem vremenu norčeval, rekoč: „Že spet kegljajo v sosedstvu.“ Blisk na blisk, tresk na tresk se nasledva neprénehoma — in kar neprevidoma strašno zahrmlí. „Lejte,“ pravi prederzneš — „zdaj so še vsih devet poderli.“ — „Tega sicer ne,“ pišejo „Nachrichten f. d. Kr. Bersenstück, vendar pa v zasmehovalčevo hišo je tresčilo in bila je vsa v plamenu.“ — Božji mlini meljejo sicer počasi, včas pa vendar prav urno, pa tudi varno.

Pasja ljubezen. V pruskem mestu, z imenom Altena, je bil pred nekimi dnevi postavljen spominek. Komu? ne mara velikemu dobrotniku ubozega človeštva?... Ne. — Otetniku domovine? Tudi ne. — Komu tedaj? Odgovor: nekemu signoru kužetu; na veliki marmorni ploši je napis z zlatimi čerkami: „Tukaj je pokopan moj zvesti pes „Hektor, vstreljen 28. maja 1888, ker je bil neozdravljivo zbolel. Gust. Selve.“ — Pravijo, da vse pasje pare so bile do solz ginjene zaradi tolikega dokaza pasje ljubezni!?

V take prismodarije zajde človek, ako ga pravo spoznanje zapusti!

Odpisovanje vsled nezgod po toči, povodnji, ognji. Prošnje izročé brez pomude pri c. kr. okrajnem glavarstvu. Ako je več poškodvanih, zamorejo vložiti skupno prošnjo — brez štampilja.

Zlato mašo so v Mariboru 3. t. m. z velikimi slovesnostmi obhajali ondodni prevzvišeni knez in škof Jakob Maksimilijan. Vdeležili so se: solnograški metropolit, kneza škofa ljubljanski in kerški, 130 družih duhovnov civilni in vojaški dostojanstveniki, in silna množica vernega ljudstva. Ljubljanski stoljni kapitelj je čestital po daljnopisu, pridigali so prevzvišeni gospod zlatomašniki sami. Presvitli cesar sami so med tolikimi drugimi po telegrafu čestitali prevzvišenemu zlatomašniku, katerega Bog ohrani še mnoga leta!

Sloveči dobrotnik baron Lilienthal je daroval 1000 gld. za zidavo cerkve redemtoriške na Dunaju, in 1000 gld. za deško semenišče v Travniku bosanskem, za Leopoldovo družbo pa 200 gld.

Kerško. Gospá Josefina Hočevár je z ozirom na cesarjevo 40letnico podarila 30.000 gld. za napravo hiralnice in razun tega v ta namen še bišo v Kerškem, ktera se cení na 10.000 gld. — Darovala je tudi 20.000 gl., da se napravi fara v Kerškem. Bog živi preblogo dobrotnico!

Gorica. Preč. g. dekan Cirkniški. Jož. Jeram, bode jeseni obhajal 50letnico svojega mašništva. Bog daj srečo!

Č. g. Al. Fajduti je postal doktor bogoslovja.

Č. g. J. Pavlica je v Rimu po dveletnih naukah postal doktor cerkvenega prava.

Č. g. M. Vales postal je vikar v Branici.

Duhovske spremembe.

V Ljubljanski škofiji. Čast. g. Mart. Poč, kurat v Šturiji, je dobil duhovnijo Vače. Prestavljeni ali nastavljeni so čč. gg.: Fr. Dolinar iz Borovnice za oskerbnika v Planino; Jan. Hromec iz Kočevja v Borovnico; Mih. Arko s Hrenovice za kurata v Šturijo; Jan. Možina iz Starega terga pri Ložu v Hrenovice; Jan. Bevec iz Blok v Stari terg p. L.; Ant. Mali iz Spod. Idrije na Bloke; Jan. Zupančič iz Cerkelj v Spod. Idrije; Fr. Krek iz Košane v Cirknico; Jan. Sternad iz Ternovega v Košano; Jož. Zalokar iz Cirknice v Ternovo; Tom. Varl z Rake v Semič-I.; Mih. Klemenčič s Černomlja na Rako; Jož. Kos s Fare pri Kost. v Toplice; Fr. Šušteršič iz Smlednika v Šmartno pri Litiji; Jož. Kramarič od Stare cerkve v Hinje; — in v novo nastavljeni: sem. d. Ant. Krainer v Kočevje za kaplana in benef.; s. d. Ant. Gabrič v Černomelj; Jan. Čebašek v Poljane nad Loko; Jan. Nemanjič k Fari pri Kost.; Jan. Müller s. d. v Smlednik; Fr. Hribar na Brezovec; Mat. Slak k Stari cerkvi na Kočevskem.

V Kerški škofiji: Preč. g. Ant. Kesnar, kanonik kolegijatnega kapitelja pri sv. Magdaleni v Velikovcu, je dobil predmestno duhovnijo sv. Ruperta pri Velikovcu. — Gosp. Fr. Treiber, provizor pod Kloštom, gre za mestnega kapl. k sv. Egidiju v Celovec, in čast. gosp. Mihel, provizor v št. Rupertu pri Velik., gre enako k sv. Margareti pri Tel.; sooskerbljeval bode tudi faro Št. Juri.

Dobrotni darovi.

Za sirotišnico v Kočevji so darovali p. n. gg.: J. Kerčon, župnik v Predosljih 2 gld. — A. Zarnik, župnik v Naklem, 5 gld. — J. Zorc, župn. na Kerki, 5 gld. — Po preč. g. kanoniku Zamejcu 25 gld. — J. Jeraj, župn. v Žavcu, 2 gld. — Fr. Tavčar, duh. v Besnici, 2 gld. — A. Klemen, župnik v Šmartnem, 5 gld. — M. Šarabon, stolni kapelan, 10 gld. — L. Vošnjak, župn. na Vranskem, 5 gld. — J. Tutek, častni korar in dekan pri Sv. Lenartu, 5 gld. — A. Petek, župnik v Polšniku, 5 gld. — J. E. 100 gld. — L. Rožman, eksposit v Žabnici, 5 gld. — M. Bogolin, župnik v Ajdovici, 5 gld. — Fr. Gornik, kapl. v Komendi, 2 gld. — L. Bernik, župn. v Kamnigori, 3 gld. — J. E. 5 gld.

Za dijaško mizo: Nele dobrotnice 50 kr. — Čast. g. župnik Jau. Celler 5 gld. — J. E. 3 gld. — F. W. 1 gld. — Č. g. A. Jamnik 6 gld.

Za sv. Detinstvo: Č. g. Ignacij Vrančič, župnik v Zagradcu, 5 gld. — Neimenovana 5 gld. — Iz Cerkelj po č. g. Ant. Verbajsu 8 gld. 44 kr. — J. E. 20 gld.

Za sv. Očeta: Fara Mekine 9 gld. — Iz Sorce 4 gld. po č. g. župniku.

Za odkupovanje Dahomejskih zamurskih otrok: Gosp. Fr. Omejic 1 gld.

Za cerkev Jezusovega presv. Serca: Iz Cerkelj 44 kr. Za bratovščino N. lj. G. presv. Serca: Iz Cerkelj 55 kr.

Za misijone na Jutrovem: S Polja zbirko 3 gld. po č. g. župniku A. Pavliču. — J. E. 20 gld.

Za Don-Boskov misijon: J. E. 10 gld.

Za misijone v Kini in Japonu: J. E. 20 gld.

Za afrikanski misijon: M. in P. M. 2 gld. — J. E. 20 gld.